

ΑΝΑΧΩΡΕΙ...

Ἀναχωρεῖ καὶ πάει μακρὰν εἰς τὸ Παρίσι
Ἀναχωρεῖ καὶ πάει εἰς τὸν τόπο τὸν κλεινόν,
Ἀναχωρεῖ καὶ πάει καὶ πίσω θὰ γυρίσῃ.
Ἀναχωρεῖ καὶ πάει τὰ ἰδῆ καὶ τὸν Καρνὼ.

Ἀναχωρεῖ καὶ πάει ὀλίγο τὰ ξισκάση.
Χωρὶς φωναῖς καὶ ἄρθρα δυὸ μῆνες τὰ περάσῃ...
Στοῦ Ἀίφελ τὸν πύργον ἐπάνω γ' ἀνεβῇ...
Θὰ πάη τὰ μιλύση καὶ μὲ τὸν Jules Gaevy.

Συτέντευξι θὰ κάνη καὶ γὰρ τὸν Boulevard
Ἐστὴν ἐκθεσι θὰ ἴδῃ μετὰ ξία καὶ φισοῦ
Θὰ πῇ καὶ εἰς τοὺς Γάλλους: *qu'il faut toujours manger*
Un sec morceau de pain et une racine de chou.

Μηχανογράφος

ΣΚΕΨΕΙΣ ΟΡΘΑΙ

(αἱ ὁποῖαι εἴμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ πλάγια)

Χάριν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων

Ὅσῳ σκέπτομαι, ὅτι ὁ Προμηθεύς, ὁ κλέψας τὸ πῦρ τοῦ οὐρανοῦ, ὑπῆρξεν εἰς τῶν προγόνων μας, τῶν ἐξαίρετικῶς θαυμαζομένων, τόσον εὐρίσκω δεδικοιολογημένους καὶ φυσικὰς τὰς κλοπὰς, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὸ κλασικόν μας βασιλείον.

Ἡ καρδιά τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει πρὸς εὐρύχωρον οἶκον, ἀπὸ τῆς ἐξωθύρας τῆς ὁποίας οὐδέποτε λείπει τὸ ἐνοικιαστήριον.

Δὲν ἦτο βεβαίως ἐλάττωμα ἰδίου τῆς ὥραιας Ἑλένης: νὰ πετᾷ—κυριολεκτικῶς—ἀπὸ τῆς ἀγκάλης τοῦ Θησέως εἰς τοῦ Μενελάου καὶ εἶτα εἰς τοῦ Πάριδος, ἀφοῦ ἐκληρονόμησε τὰς ιδιότητας τοῦ πατρὸς της, ὁ ὁποῖος ἅμα ἐσκέφθη νὰ τὴν γεννήσῃ ἐγένετο κύκνος.

Πολλάκις ἐθαύματα τὴν σύνεσιν τῶν ζώων, πρὸ πάντων δὲ τοῦ κοχλίου, ὅστις φροντίζει ἐνίοτε νὰ κρύπτῃ τὴν εἰδεχθῆ κεφαλὴν του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς πολλοὺς Μενελάους τῆς ἐποχῆς, ἐπιδεικνύοντάς φιλαρέσκως τὴν ἰδικὴν τῶν.

Αἰώνας

Η ΝΥΧΤΑ

Ἡ νύχτα ἡ ζηλιάρα μὲ τ' ἀστέρια της
Σ' τὸν οὐρανὸ σκορπιέται ὡς βασίλισσα,
Μὲ πέτραις καὶ διαμάντια εἰς τὸ κεφάλι της.
Τὴν ἀδελφὴν της διώχνει τὴν ξανθόμαλλη,
Σκοτεινισμένη κρύβει τῆς ἀγάπης τῆς,
Σκεπάζει μὲ σκοτάδι τῆς πεντάμορφαις,
Καὶ τριγυρᾷ ὡς μάγισσα θεόστραδη.
Σφαλᾷ τὰ μάτια τὰ γλυκά, τὰ φωτιρά,
Καὶ τὴ μιλίᾳ ἀπ' τὰ χεῖλη πέρνει εἰς τὰ κρυφά,
Ναρκώνει μὲ τὸν ὕπνο ὥρηα παρθενιά
Καὶ τὴν ψυχὴ κυλάει οἱ ὄνειράτα,
Κλέβει μὲ μάγχα τῆς καρδιάς τὰ μυστικά
Καὶ χάνεται ὡς φέξη τὰ χαράγματα
Μάγισσα στρίγλα τ' οὐρανοῦ βασίλισσα... !

Γεωργίου Εἰσημιώ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Μεσσηνιακοῦ Λαοῦ :

«Τὴν νύκτα τῆς 10 - 11 ὁδ. μηνὸς ἐνφυτεῖται καὶ εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Κρητικοῦ ὁ λοχίας τοῦ πεζ. Γρ. Παναγιωτόπουλος συνδιασκεδάζων μετὰ πολιτῶν μεθ' ὧν ἦλθεν εἰς χεῖρας καὶ ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν. Κατὰ τὴν γενομένην συμπλοκὴν ἔπεσε καὶ ὁ πλόν, ἄγνωστον παρὰ τίνος. Αἷτια πάντων τούτων ἦν ὁ οἶνος οὗ εἶχον κορεσθῇ οἱ συμπλακέντες».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Λίαν ἀξιέπαινον πρᾶξιν διεπραξάτο ὁ διευθυντὴς τῆς βορβοροφάγου κ. Κέκ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως ὅστις ὡς ἐμάθομεν παρήγγειλε τὸ πλέρωμα τοῦ ἐτέρου τῶν ἀτμοπλοίων ὅπερ διέπλεε πρὸς ὀφελος τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ νεοδημήτου ναοῦ, καθόσον πάνθ' ὅσα εἰσέπραξε παρὰ τῶν ἐπιβατῶν τ' ἀφιέρωσε εἰς τὸν ναόν.

Ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ Παρατηρητοῦ Πατρῶν :

«Ἡ γυνὴ ὅμως ἀντέστη γενναίως, ἐκβαλλοῦσα ἀπελπιστικὰς κραυγὰς, εἰς ἃς προστρέξας ἡ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διερχομένη ἐκεῖθεν στρατιωτικὴ περίπολος, ὠδηγήσας τὸν κύριον τοῦτον νυκτεραστὴν εἰς τὴν χωροφυλακὴν».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἐπὶ τῆς λαμπρῆς ἐστολισμένης ἐξέδρας ἡ Β. Οἰκογένεια ἔμεινεν ὑπὲρ τὸ τέταρτον συνωμιλήσασα ἡ Βασίλισσα μετὰ πολλῶν κυριῶν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀδελφότητος».

Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Θεσσαλίας :

«Προκειμένου νὰ ἀπέλθῃ λίαν προσεχῶς εἰς Περικισίους